

ת"פ 54635/12/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 54635-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	פלוני (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של התפרצות לרכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וגניבה מרכב בניגוד לסעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בתאריך 23.12.23 סמוך לשעה 18:45 חנה רכבו של המתלונן ברח' כטיב בחיפה (להלן: "הרכב"). הנאשם התפרץ לרכב באופן שפתח את דלת הרכב האחורית שמאלית אשר הייתה סגורה, אך לא נעולה. הנאשם נטל מתוך תא החפצים של משענת היד הנמצא בין שני המושבים הקדמיים של הרכב שטר של 1 דולר והכניסו לכיס. למקום הגיע אחיו של המתלונן וראה את הנאשם יושב בספסל האחורי של הרכב כשבידו ארנק של המתלונן, אשר היה בתא החפצים.

חוות דעת פסיכיאטריות:

בעניינו של הנאשם הוגשה שתי חוות דעת פסיכיאטריות. בחוות הדעת הראשונה, מתאריך 7.1.24 נקבע כי הנאשם, שסובל מתחלואה כפולה ומוכר למערכת הפסיכיאטרית כחולה סכיזופרניה, לא היה שרוי במצב פסיכוטי פעיל בעת ביצוע העבירות, בסבירות גבוהה, ולכן היה יכול להימנע מביצוע המעשים, היה מסוגל להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור והיה יכול להבין את הפסול שבמעשיו. עוד נקבע, כי אין קשר סיבתי בין מחלת הנפש ממנה סובל, אשר כעת נמצאת בהפוגה, לבין העבירות המיוחסות לו. בנוסף נקבע כי הנאשם מסוגל לעמוד לדין.

לבקשת ב"כ הנאשם הופנה הנאשם לבדיקה חוזרת, וחוות הדעת הנוספת התקבלה בתאריך 30.1.24. בהתאם לחוות הדעת, הנאשם נבדק בשנית ונמצא כי מחלת הנפש ממנה סובל נמצאת בהפוגה טיפולית טובה, וכי הנאשם מסוגל לעמוד לדין.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, אשר כולל רישום של 5 תיקים אשר הסתיימו בהוראת אשפוז או צו טיפול מרפאתי.

ב"כ המאשימה, בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, לאחר שעמדה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 4 ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. באשר לעונשו של הנאשם ביקשה המאשימה למקמו ברף התחתון של המתחם ובנוסף להשית עליו עונש של מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם בטיעוניה בעל פה ובכתב (טע/3), ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות. ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם בשים לב לקרבת הנאשם לסייג לאחריות פלילית, מחמת מחלת נפש. בעניין זה, נטען, כי הנאשם סובל מתחלואה כפולה, כפי שעלה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו, וכי התיקים הקודמים של הנאשם הסתיימו או בהוראת אשפוז או במתן צו טיפול מרפאתי, מכאן כי יכולת של הנאשם להימנע מביצוע העבירות הייתה מוגבלת.

עוד נטען, כי הנאשם נמצא לראשונה בחייו מאחורי סורג ובריח, הוא ביקש במסגרת הליך מעצר להשתחרר למוסד גמילה אך המדינה התנגדה התנגדות נחרצת לכך. לכן טענת המדינה לפיה הנאשם לא עבר כל הליך גמילה ועל כן יש להחמיר עמו, אינה במקומה.

באשר לעונשו של הנאשם, ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופה בה שוהה הנאשם במעצר תוך חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי הצדק.

שני הצדדים הפנו לפסיקה הרלוונטית לקביעת המתחם בנסיבות תיק זה.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם זכות הקניין של הפרט ובטחונו האישי.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, המעשה בוצע ללא תכנון של ממש וללא כל תחכום. הנאשם ניצל הזדמנות כאשר המתלונן השאיר רכב לא נעול, פתח את הדלת האחורית של הרכב ונכנס לתוכו מבלי לגרום לנזקים בעת פתיחת המכונית. הנאשם נטל מהרכב דולר 1 וארנק, או אז הופתע מהגעת אחיו של הנאשם למקום. יש לציין, כי הנאשם לא פעל באלימות כלפי אחיו של המתלונן ולמעשה ביצע העבירות הופסק והשלל שנגנב הוחזר לידי המתלונן.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, שלא כללו תחכום ולא הביאו לנזק ממשי למתלונן, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

באשר לטענת ב"כ הנאשם כי יש לקבוע מתחם עונש הולם בשים לב לקרבתו של הנאשם לסייג אחריות הפלילית;

אמנם אין מחלוקת כי הנאשם סובל מתחלואה כפולה ובעבר התיקים נגדו הסתיימו בהוראת אשפוז, אך אין כל אינדיקציה כי העבירות מושא תיק זה ביצע הנאשם בגלל מחלת הנפש ממנה הוא סובל. ההפך הוא הנכון, מחוות הדעת עולה כי לא נמצא קשר בין מחלת הנפש ממנה סובל הנאשם לביצוע העבירות מושא כתב אישום זה. על כן, לא מדובר במצב של קרבה לסייג לאחריות פלילית, ואת העובדה כי מדובר בנאשם שהוא חולה יש לקחת בחשבון בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, קיים מנעד רחב של ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של 12 חודשים.

· בעפ"ג (באר שבע) 55046-10-15 **אבו סרחאן נ' מדינת ישראל** (3.2.16), המערער הורשע בעבירת התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועבירות תעבורה נוספות. בין המערער למדינה נחתם הסכם טיעון לפיו במידה ויוגש בעיניו תסקיר חיובי, יושת עליו עונש של 4 חודשי ע"ש, ובמידה התסקיר יהיה שלילי, אזי כל אחד מהצדדים יטען כראות עיניו. לאחר שהתקבל תסקיר בעניינו של המערער, סברה המדינה כי מדובר בתסקיר שלילי, ועל כן, כל אחד מהצדדים טען לעונש ללא הסדר, ובית משפט השלום גזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי לא היה מקום לחזור מההסדר אליו הגיעו הצדדים, וגם ללא הסדר מדובר בעונש החורג לחומרא בנסיבות העניין. על כן, בית המשפט המחוזי התערב בגזר הדין והפחית את עונש המאסר ל- 4 חודשי מאסר בע"ש לצד ענישה נלוות.

· בעפ"ג 20738-08-14 (חיפה) **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.14), המשיב הורשע בשתי עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 3 ח' מאסר בפועל בגין אירוע הראשון ועונש של 4 חודשי מאסר בפועל בגין האירוע השני והורה כי עונשי המאסר ירוצו במצטבר זה לזה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין כל אירוע, ובספו של דבר גזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין שני האירועים (בגין האירוע הראשון נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, ובגין האירוע השני 5 חודשי מאסר בפועל).

· בעפ"ג (מרכז) 56608-07-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.11.13), המשיב הורשע בעבירה של התפרצות בצוותא לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מתוך הרכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 15 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קבע כי ככלל יש לגזור מאסר בפועל, בגין העבירות, בהן הורשע הנאשם, אך בהתחשב בכך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, עונשו של המשיב הוחמר למאסר בן 4 חודשים שירוצה בע"ש.

· בעפ"ג (חיפה) 36927-07-14 **אוחיון נ' מ"י** (2.10.14), המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בפריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב, גניבה ועבירות נוספות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער עונש של 8 חודשי מאסר בפועל והפעיל במצטבר מאסר על תנאי של 6, חודשים שהיה תלוי ועומד נגד המערער. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער תוך קביעה כי בית משפט השלום קבע מתחם הולם לעבירות, בהן הורשע המערער.

· בעפ"ג 15-10-18387 (ירושלים) **כנעאן נ' מדינת ישראל** (10.2.16), המערער הורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער עונש של 3 חודשים שירוצו בע"ש. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש.

· בעפ"ג 16-03-9599 (חיפה) **עומר נ' מדינת ישראל** (4.5.16), המערער הורשע ב- 4 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה וחבלה במזיד ברכב. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 16 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 6 ח' מאסר בפועל. בית המפשט המחוזי קיבל את הערעור והקל בעונשו של המערער באופן שהותר לו לרצות את המאסר בעבודות שירות. יצוין כי שותפו של המערער נידון בבית משפט השלום לעונש של 5 חודשי מאסר, לאחר שהורשע ב- 8 אישומים. ערעור של השותף התקבל, ובית המשפט המחוזי (עפ"ג 15-05-57846) הורה כי המאסר ירוצה בעבודות שירות.

בהתאם להוראת סעיף 40ג, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר, שבמקרים מתאימים ניתן לבצע בע"ש, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

ב"כ הנאשם ביקש לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק בהתאם להלכת לופוליאנסקי (ע"פ 5669/14 **לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל** (29.12.15)).

בעניינו של לופוליאנסקי ההכרעה נעשתה על רקע נסיבות מיוחדות של המקרה, אשר הצביעו על כך שעונש מאסר עלול להביא לקיצור ממשי של תוחלת חייו, שלו, בשל המחלה. עוד נקבע כי הפתח של חריגה מטעמי הצדק, הוא פתח צר, וכי בכל מקרה יש לאזן בין אותו מצב ייחודי לבין שיקולים רלוונטיים נוספים, ובין היתר עם הסיכון הנשקף מהנאשם לציבור.

בעניינו של הנאשם לא מדובר במצב רפואי אקוטי במובן זה שהמשך מאסרו יכול להביא לקיצור ממשי של תוחלת חייו, ובוודאי שניתן לטפל במחלת נפש ממנה הנאשם סובל גם במסגרת שב"ס. עוד יצוין כי בהתאם לחוות הדעת שהוגשו, מחלתו של הנאשם נמצאת בהפוגה טיפולית טובה, והוא כיום כשיר לעמוד לדין ולשאת את העונש.

על כן, לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינו של הנאשם.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו.

עוד נתתי דעתי לעובדה כי מדובר בנאשם הסובל מתחלואה כפולה עם נסיבות חיים קשות, כפי שהדברים עולים מחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בעניינו.

כך גם התחשבתי בעובדה כי הנאשם מעוניין היום לעבור טיפול גמילה מסמים.

בהתחשב בכלל השיקולים שלעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

1. 3 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 23.12.23.

2. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

בנסיבותיו של הנאשם, בשים לב למצבו הכלכלי הקשה כפי שעלה מחוות הדעת הפסיכיאטרית לא מצאתי להשית עונש של קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, במעמד הצדדים.